

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra I sinde, som finde ey hvile paa jorden

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 377. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-idm140451199157872/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

6. Græs, grene og stene med sandet paa banke,
Og blide, som lade af vinden sig sanke,
Ja pøder hos floder, o kunde de tale,
Hvor maatte de spotte vor lunkenheds-dvale!

7. Hvi slumme I fromme, som burde at prise
Vor konge, og siunge hans kjerligheds vise,
Udbreder dog eder, som roser mod solen,
Betyder hans dyder, som sidder paa stolen.

8. Beskriver hans iver i kjerligheds flamme,
Begrunder hans vunder, og kysser de samme,
Haand lidde og stridde, betalede brøden,
Da livet blev givet for alle i døden.

9. De hvide og blide Guds helgenes mængde,
Som prange med sange af evigheds længde,
Som haster og kaster sig alle for thronen
For Lammet, annæmmet til spiret og kronen.

10. De vilde saa milde og gierne fornemme,
At mange med sange dog skulde istemme.
De skue den drue i heftigste brynde,
Begiere alt mere hans sødhed forkynde.

11. Slaaer sammen: ja amen! al wiisdom og vælde
Med magten og pragten i evigheds ælde

10, 1: *alt* *al* *å*.

6, 8: *pøder*] unge planter, se under nr. 10, 1, 3. — 6, 1: *lunkenheds-dvale*] lunkenhed til at prise Gud, jfr. nr. 63, 5, 1-4. — 7, 1: *slumme*] slumre. — 7, 4: 1. Pet. 2, 9: "I skal forkynde hans (Guds) dyder"; *betjede*] tilkendegive, kunngøre; *som*] henviser til *hans: stolen*, thronen, jfr. nr. 13, 8, 2. — 8, 2: *de samme*] dem (*hans vunder*). — 8, 3: *lidde*] led; *stridde*] strød; *betalede brøden*] Mt. 20, 28. — 8, 4: *bet*] vel Kristus selv, Joh. 11, 25; 14, 6; Kol. 3, 4. — 9, 1: *de hvide og blide Guds helgenes mængde*] genoptages ved *de* i 10, 1; tænk kunns efter v. 9; *hvide*] hvidklædte, Joh. Ab. 7, 9; *blide*] måske i ældre betydning = strålende eller glade. — 9, 2: *prange*] træde strålende frem. — 9, 3: jfr. Joh. Ab. 4, 10; 7, 11. — 9, 4: Joh. Ab. 5, 11-12; *annæmmet*] kendt værdig. — 10, 1: *milde*] i deres mildhed. — 10, 5: *den drue*] Kristus, jfr. nr. 158, 8, 7; *brynde*] brand, om kærlighedens varme. — 10, 4: *alt mere*] bestandig mere. — 11, 1: *slaaer sammen*] om håndklap som udtryk for jubel og hyldelse, se nr. 54, 1, 4, 71; 268, 2, 6; *ja amen*] (afslutning til helgenernes lovsang efter deres ønske i 10, 1-2. — 11, 2: *ælde*] om den ubegrænsede tid. — 11, 1-3 er formet efter Joh. Ab. 7, 12.